

KURJER RADOMSKI

WYDAWNICTWO INFORMACYJNE

WYCHODZI 3 RAZY W TYGODNIU: WE WTORKI, CZWARTKI I NIEDZIELE.

Okreś motorowy Hapagu „St. Louis” powrócił do portu macierzystego

Wszystkie wielkie okręty pasażerskie tej linii
obecnie w portach macierzystych.

Berlin, 1 stycznia.

Dnia 1 stycznia 1940 r. powrócił po 7 miesiącach do Hamburga wielki okręt motorowy St. Louis (o pojemności 16.700 ton) linii Hamburg—Ameryka

Jest to ostatni z 5-ciu wielkich parowców pasażerskich tej linii, który powrócił do portu macierzystego pod kierownictwem kapitana Gustawa Schreder.

Nalot angielski na Morze Północne odparty.

Komunikaty wojskowe.

Berlin, 1 stycznia.

Naczelne dowództwo niemieckich sił zbrojnych podaje z dniem 1 stycznia do wiadomości:

Na froncie zachodnim nie zaszło nic szczególnego.

Samoloty nieprzyjacielskie próbowały 31 grudnia popołudniu nalotu na niemieckie wybrzeże Morza Północnego, zostały jednak w czas rozpoznane i odparte.

Berlin, 1 stycznia.

Naczelne dowództwo niemieckich sił zbrojnych podaje z dniem 31 grudnia:

Na froncie zachodnim dzień przeszedł spokojnie.

Marynarka wojenna kontynuowała również w ostatnich tygodniach swoje czynności wywiadowcze i ochronne, jak też bieżącą kontrolę nad liniami handlowymi na morzu Bałtyckim i Północnym.

Działalność marynarki we wojnie handlowej była nadal skuteczna. W nocy z 29 na 30 grudnia uległa awarii na wschód od Trelleborga podczas ciężkiego sztormu łódź strażnicza. Z 37 ludzi załogi uratowano 35-ciu.

Daleko idące porozumienie pomiędzy Moskwą i Tokio.

Ugoda w sprawie rybołówstwa. — Zasadnicze porozumienie również i w sprawie wytyczenia granic.

Moskwa, 1 stycznia.

Jak z tutejszych japońskich kół donoszą, doszło w sobotę podczas kilkugodzinnej rozmowy pomiędzy japońskim ambasadorem w Moskwie. Togo, i komisarzem dla spraw zagranicznych, Mołotowem, do ugody w sprawie rybołówstwa. Według tej ugody prowizoryczna konwencja o rybołówstwie, zawarta z wiosną 1939 r. ma być na razie przedłużona, by uniknąć stanu ex lex dla Japonii w sprawach, dotyczących połowienia ryb w rosyjskich wodach terytorjalnych.

Jednocześnie prowadzone są dalsze pertraktacje, które mają doprowadzić do długoterminowej umowy w sprawie rybo-

łówstwa, jaka ma ostatecznie zastąpić prowizorium, odnawiane dotychczas z roku na rok.

Równocześnie omawiane były między Mołotowem i japońskim ambasadorem zagadnienia, związane z projektem wytyczenia nowej linii granicznej na całej granicy pomiędzy Związkiem Sowietów i Mongolją Zewnętrzną z jednej strony a Mandżukuo i Japonją z drugiej strony. Projekt ten jest bardzo ważny, ponieważ ma usunąć wszystkie dotychczasowe powody do konfliktu, jakie istniały między obydwojema stronami.

Unja Sowiecka przedłożyła odnośny projekt Japonii już w r. 1934, jednakowoż z powodu nieporozumień, jakie miały miej-

Walki w Finlandji.

Działania artylerji na linii
Mannerheim.

Helsinki, 1 stycznia.

Według komunikatów armji fińskiej dn. 31 grudnia, walki nad Kiantajervi, w odcinku Suomussalmi, zakończyły się sukcesem wojsk fińskich. Na odcinku frontu pod Salla roszenie przeprowadziło atak na pozycje fińskie. Bitwa na północ-wschód od jeziora Ładoga, która się rozpoczęła już 29 XII., trwała przez wczorajszy dzień nadal.

W cieśninie Karelskiej wojska rosyjskie przeszły do ataku przez zamrożone jezioro Ładoga. Na innych odcinkach cieśniny Karelskiej—ożywiona działalność artylerji, podczas której roszenie obstrzeliwali linię Mannerheim.

Na innych odcinkach frontu w niektórych miejscach działalność patroli i artylerji.

Roszenie zaatakowali kilkakrotnie lotnictwem i artylerją fińskie umocnienia nadbrzeżne. Naloty bombowców rosyjskich miały miejsce 30.XII w połudn.-zachodniej części Finlandji między inn. na miasto Hangö. Lotnictwo fińskie przeprowadzało loty wywiadowcze.

Helsinki, 1 stycznia.

Dnia 31 grudnia zarządzone w Helsinkach 3 razy alarm lotniczy; po raz pierwszy od 10 do 11,35, kiedy dziewięć bombowców nieprzyjacielskich ukazało się nad miastem. Według dotychczas otrzymanych wiadomości jeden bombowiec został zestrzelony. Podczas godzin popołudniowych samoloty nieprzyjacielskie nie pokazały się nad miastem.

Fale mrozów w Europie.

Sofia 1 Stycznia.

Z północnej części Bułgarii donoszą o coraz silniejszych mrozach. Najniższa temperatura 20 stopni zanotowana w Rustszuk nad Dunajem. Z powodu znacznych opadów śnieżnych ruch na niektórych szosach

i liniach kolejowych jest utrudniony. Z powodu silnych sztormów na Czarnym morzu nie mógł w przeciągu płątku ani jeden okręt opuścić portu. Kilka okrętów zostało uszkodzonych.

Genewa, 1 Stycznia.

Również Szwajcaria nawiedzona została niespodziewaną falą mrozów. Przy miejscowo bardzo silnych śnieżycach temperatura spadła znacznie. W Lugano i Locarno było —50, w różnych innych miejscowościach mrozy były o wiele silniejsze, a w La Brevine zanotowano nawet 310 mrozu.

PAPIEŻ W KWIRYNALE.

Rewizyta u włoskiej pary królewskiej.

Rzym, 30 grudnia.

Rewizyta papieża Piusa XII u włoskiej pary królewskiej odbyła się we czwartek.

Pomimo niesprzyjającej pogody wielkie tłumy asystowały wyjazdowi do Kwirynału. Korowód 18 samochodów posuwał się przy biciu dzwonów pomiędzy szpalierami wojsk w stronę pałacu.

Przy wjeździe na teren włoski papież powitany został przez delegację królewską i Gouverneura Rzymu. Po powitanu Papieża przez rodzinę Królewską i ministra spraw zagranicznych, hr. Ciano, przy schodach honorowych odbyło się właściwe przyjęcie w sali tronowej.

Rozmowa Papieża z włoską parą królewską trwała pół godziny. Po przedstawieniu święty przez Kardynała Dziekana, Papież Pius XII wygłosił przed opuszczeniem sali tronowej przemówienie do pary królewskiej, skierowane do dynastji Savoyard i rządu włoskiego.

Papież odjechał do Watykanu krótko po godz. 11.30. Po powrocie z rewizyty u włoskiej pary królewskiej przyjął Papież Pius XII posła włoskiego przy Watykanie, Alfieri, na prywatnej audjencji.

Inspektorzy skarbowi w okręgu radomskim.

Kierownik Wydziału Finansów przy Urzędzie Generalnego Gubernatora dla okupowanych obszarów ustanowił na terenie okręgu radomskiego osiem inspektoratów skarbowych, które prowadzą radca rządowy Pauli w Radomiu, radca rządowy Dr. Rudisch w Kielcach, radca rządowy Tegetmayer w Piotrkowie, radca rządowy Dr. Kaiser w Tomaszowie Maz., radca rządowy Krumm w Częstochowie, radca rządowy Dr. Geigenmüller w Busku, radca rządowy Margraf w Ostrowie i radca rządowy Dr. Harnapol w Sandomierzu.

sce w przeciągu ostatnich lat, projekt ten nie mógł być dotychczas urzeczywistniony. Obecnie donoszą, że już w początkach grudnia przedłożono ze strony japońskiej w Moskwie nowe propozycje, dotyczące nowego wytyczenia granic. Podczas rozmowy rosyjskiego komisarza dla spraw zagranicznych z ambasadorem japońskim, wręczył Mołotow odpowiedź rosyjską na propozycję japońską. Rząd sowiecki wyraził swoją zasadniczą zgodę na treść

propozycji japońskich, które przewidują stworzenie mieszanej komisji z przedstawicielami 4-ch zainteresowanych państw, zastrzega sobie jednak zaproponowanie kilku poprawek i dodatków do projektu japońskiego.

Po raz pierwszy od wielu lat osiągnięte zostało podstawowe porozumienie pomiędzy Moskwą i Tokio w tak poważnym problemie, jak nowe wytyczenie granic daleko-wschodnich.

W Turcji po trzęsieniu ziemi — powodzie.

Wstrząsające opowiadanie naocznych świadków z obszarów nawiedzonych trzęsieniem ziemi.

Podczas gdy Turcja we wschodnich swych obszarach nawiedzona została przez trzęsienie ziemi, którego rozmiary i skutki dotychczas nie dały się jeszcze ogarnąć, donoszą z obszarów zachodnich tego kraju o wielkich powodziach. W okolicy Smyrny wylały 4 rzeki i zalaly wielkie połacie kraju. Wielu mieszkańców utonęło, lecz dokładnych danych o poniesionych stratach jeszcze niema. Straty materialne mają być znaczne.

Jak dotychczas niesienie pomocy Anatolji, nawiedzonej przez trzęsienie ziemi, natrafia na wielkie trudności.

W sobotę rano latały wielkie samoloty nad nawiedzonymi obszarami i zrzucały żywność, odzież i opał, dla dotkniętej nieszczęściem ludności. Ponieważ na drodze lądowej dotarcie do miejsca nieszczęścia jest bardzo uciążliwe, zorganizowano pomoc na drodze morskiej. Dotychczas zdołały tylko 3 pociągi dotrzeć do Erzerumu. Z Erzerumu do Ankary udeło się dotychczas przeprowadzić jeden pociąg szpitalny.

Turecki świadek naoczny, który przybył do Erzerumu pierwszym pociągiem ratunko-

wym, tak opowiada o swych przeżyciach

„Widok miasta jest wstrząsający. Całe ulice leżą w gruzach, a niektóre dzielnice stoją dotychczas jeszcze w płomieniach. Rozlegają się krzyki i jęki pogrzebanych pod gruzami. Ponieważ ani jeden z lekarzy, mieszkających w Erzerum, nie został przy życiu, ranni pozostali bez żadnej opieki i wielu z nich umarło. Wielu mieszkańców, którzy ocaleli od trzęsienia ziemi, padło ofiarą mrozów. W okolicy Siwas naliczono podczas 2 dni ponad 44 wstrząsów”.

Uciekinier, który przybył do Siwas, potwierdza kompletne zniszczenie miasta Er-sintschan, gdzie zostało zabitych 10,000 ludzi. Pierwsza pomoc dotarła tam po 68 godzinach. Usunięcie gruzów i odbudowa zburzonych miejscowości została odłożona do wiosny, ponieważ obecnie możliwy jest tylko ratunek dla tych, którzy pozostali przy życiu.

Stacja metereologiczna Istambułu donosi, że niebezpieczeństwo trzęsienia ziemi w Anatolji trwać będzie jeszcze przez 6 miesięcy.

Rozporządzenie Generalgubernatora o tymczasowym uregulowaniu wypłaty zapomóg emerytom.

Verordnung

über die vorläufige Regelung von Unterstützungszahlungen an Pensionsempfänger des ehemaligen polnischen Staates und der polnischen Selbstverwaltungsverbände.

Vom 9. Dezember 1939.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Kreis der Unterstützungs-empfänger

§ 1

(1) Es erhalten ohne Anerkennung eines Rechtsanspruchs ab 1. November 1939 zur Bestreitung ihres Lebensunterhalts eine jederzeit widerrufliche Unterstützung

1. die bis zum 31. August 1939 pensionierten Beamten des ehemaligen polnischen Staates einschliesslich der Beamten der Post, Telegraphie und Telephonie, der Staatseisenbahn und der Staatsmonopolverwaltungen, und die bis zum 31. August pensionierten Beamten der polnischen Selbstverwaltungsverbände,

2. die bis zum 31. August 1939 pensionierten polnischen Berufsmilitärpersonen; Sonderregelung ergeht für die pensionierten Berufsmilitärpersonen, die im Verbands der deutschen oder österreichisch-ungarischen Armee im Weltkriege gedient haben,

3. die Witwen der vorstehend genannten Pensionsempfänger.

(2) Die Unterstützung wird nur denjenigen im Generalgouvernement wohnenden Pensionsempfänger gewährt, die am 1. September 1939 im Gebiet des Generalgouvernements oder in den in das Deutsche Reich eingegliederten Gebieten ihren (dienstlichen) Wohnsitz oder gewöhnlichen Aufenthalt hatten.

(3) Die Voraussetzungen zum Empfang der Unterstützung sind durch Urkunden, Zeugnisse oder drei glaubhafte Zeugen nachzuweisen.

(4) Juden erhalten diese Unterstützung nicht.

Höhe der Unterstützungen

§ 2

(1) Die im § 1 bezeichnete Unterstützung wird nach dem Ruhegehalt bemessen, das der Empfänger bisher bezogen hat.

(2) Die Unterstützung beträgt bei einem monatlichen Ruhegehalt

bis zu 60 Zloty — 100 v. H. des bisher bezogenen Ruhegehalts, von mehr als 60 bis zu 120 Zloty — 80 v. H. des bisher bezogenen Ruhegehalts, mindestens jedoch 60 Zloty, von mehr als 120 bis zu 180 Zloty — 70 v. H. — des bisher bezogenen Ruhegehalts, mindestens jedoch 96 Zloty, von mehr als 180 bis zu 250 Zloty — 60 v. H. — des bisher bezogenen Ruhegehalts, mindestens jedoch 126 Zloty, von mehr als 250 Zloty — 50 v. H. — des bisher bezogenen Ruhegehalts, mindestens jedoch 150 Zloty und nicht mehr als 200 Zloty.

(3) Die Höhe der Unterstützung für Empfänger, die ihre deutsche Abstammung nachweisen, wird durch den Leiter der Abteilung Finanzen im Amt des Generalgouverneurs besonders geregelt.

§ 3

Die Unterstützungen gelten als Einkünfte im Sinne des Artikels 3 Ziffer 5 des polnischen Einkommensteuergesetzes und unterliegen den Steuern und Abzügen nach den bisherigen polnischen Gesetzen.

Festsetzung und Auszahlung

§ 4

(1) Die Unterstützungsbeträge werden von der Rentenkammer in Warschau festgesetzt und zur Auszahlung angewiesen mit Ausnahme der in den §§ 5 und 6 geregelten Fälle.

(2) Sie werden in den Gemeinden unter 20 000 Einwohnern von den Finanzinspektoren und in den Gemeinden über 20 000 Einwohnern von den Stadtverwaltungen ausbezahlt.

§ 5

Die Unterstützungsbeträge für die Pensionsempfänger der ehemaligen polnischen Post, Telegraphie und Telephonie

werden von der Deutschen Post Osten und für die Pensionsempfänger der ehemaligen polnischen Staatseisenbahn von der Ostbahn festgesetzt und ausbezahlt.

§ 6

Die Unterstützungsbeträge für Pensionsempfänger der Selbstverwaltungsverbände werden von den Selbstverwaltungsverbänden festgesetzt und ausbezahlt.

Übergangsregelung

§ 7

(1) Bis zur Festsetzung der Unterstützungsbeträge für die durch die Rentenkammer in Warschau zu betreuenden Unterstützungsempfänger werden die Finanzinspektoren oder die Stadtverwaltungen — Hinweis auf § 4 Absatz 2 — ermächtigt, an die nach § 1 Empfangsberechtigten, die in ihrem Bezirk wohnen und ihre Unterstützungsberechtigung glaubhaft nachweisen, Vorschüsse auf die Unterstützung zu gewähren. Die Vorschüsse dürfen nicht grösser sein als die Unterstützungsbeträge, die sich nach § 2 ergeben.

(2) Die Deutsche Post Osten, die Ostbahn und die Selbstverwaltungsverbände treffen die erforderlichen Anordnungen, soweit sie nach §§ 5 und 6 zuständig sind.

Träger und Unterstützungen

§ 8

Die für die Unterstützungen erforderlichen Mittel tragen

für die Beamten der Post- und Eisenbahnverwaltungen die Haushalte

ROZPORZĄDZENIE

o tymczasowym uregulowaniu wypłaty zapomóg emerytom byłego państwa polskiego i polskich związków samorządowych.

Z dnia 9 grudnia 1939 r.

Na podstawie Dekretu Führera i Kancelarza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych obszarów polskich z dnia 12 października 1939 r. (Reichsgesetzbl. I S. 2077, Dziennik Ustaw Rzeszy Niemieckiej I str. 2077) rozporządzam: Określenie osób otrzymujących zapomogi

§ 1

(1) Od dnia 1 listopada 1939 r. otrzymują zapomogę w każdej chwili odwołalną na pokrycie kosztów utrzymania, nie uznając tym roszczenia prawnego:

1. emerytowani do dnia 31 sierpnia 1939 r. urzędnicy byłego państwa polskiego, włącznie z urzędnikami poczty, telefonów i telegrafów, kolei państwowych i zarządów monopolów państwowych, jak również emerytowani do dnia 31 sierpnia 1939 r. urzędnicy polskich związków samorządowych,

2. emerytowani do dnia 31 sierpnia 1939 r. polscy wojskowi zawodowi. Specjalnie uregułuje się sprawy zapomóg dla emerytowanych wojskowych zawodowych, którzy służyli podczas wojny światowej w związku armii niemieckiej lub austriacko-węgierskiej,

dzień Verwaltungen,

für die Beamten der Selbstverwaltungsverbände die Haushalte der Selbstverwaltungsverbände,

für die Beamten der ehemaligen polnischen Staatsmonopole der Haushalt der Generaldirektion der Monopole im Generalgouvernement,

für die übrigen ehemaligen polnischen Staatsbeamten und Berufsmilitärpersonen der Haushalt des Generalgouvernements.

Strafbestimmungen

§ 9

(1) Wer zur Erlangung der Unterstützung falsche Angaben macht, wird mit Zuchthaus nicht unter 3 Jahren bestraft. Der Gehilfe wird wie der Täter bestraft.

(2) Zur Aburteilung ist das Sondergericht zuständig.

Schlussvorschriften

§ 10

Für die aktiven, im Generalgouvernement nicht wiederverwendeten ehemaligen polnischen Beamten erfolgt eine Unterstützung im Rahmen der öffentlichen Fürsorge.

§ 11

Die zur Durchführung dieser Verordnung erforderlichen Vorschriften erlässt der Leiter der Abteilung Finanzen im Amt des Generalgouverneurs.

Krakau, den 9. Dezember 1939.

Der Generalgouverneur

für die besetzten polnischen Gebiete

Frank

3. wdowy po wyżej wymienionych osobach.

(2) Zapomogi udziela się tylko emerytom zamieszkałym na obszarze Generalnego Gubernatorstwa, którzy w dniu 1 września 1939 r. mieli (służbowe) miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu na obszarze Generalnego Gubernatorstwa lub obszarach, włączonych do Rzeszy Niemieckiej.

(3) Fakty, stanowiące podstawę do odbioru zapomogi należy udowodnić dokumentami, świadectwami lub przez trzech wiarogodnych świadków.

(4) Żydzi nie otrzymują wymienionej zapomogi.

Wysokość zapomóg

§ 2

(1) Zapomogę określoną w § 1 wymienia się według emerytury, którą odbiorca otrzymał dotychczas.

(2) Zapomoga wynosi w razie miesięcznej emerytury

do 60 zł	100%
otrzymanej dotychczas emerytury,	
ponad 60 zł do 120 zł	80%
otrzymanej dotychczas emerytury, naj-	
mniej jednak 60 zł,	
ponad 120 zł do 180 zł	70%
otrzymanej dotychczas emerytury, naj-	
mniej jednak 96 zł,	
ponad 180 zł do 250 zł	60%
otrzymanej dotychczas emerytury, naj-	
mniej jednak 126 zł,	
ponad 250 zł	50%
otrzymanej dotychczas emerytury, naj-	

mniej jednak 150 zł, a nie więcej niż 200 zł.

(3) Wysokość zapomogi dla odbiorców, udowadniających swe niemieckie pochodzenie, Kierownik Wydziału Finansów przy Urzędzie Generalnego Gubernatora uregułuje specjalnie.

§ 3

Zapomogi uważa się za dochody w rozumieniu art. 3 cyfr. 5 polskiej ustawy o podatku dochodowym i podlegają podatkowi i potrąceniom podług dotychczasowych ustaw polskich.

Ustalenie i wypłata

§ 4

(1) Kwoty zapomóg ustala i ich wypłatę zleca Izba Rent (Rentenkamer) w Warschau (w Warszawie) z wyjątkiem przypadków uregulowanych w §§ 5 i 6.

(2) Zapomogi wypłacają w gminach poniżej 20 000 mieszkańców Inspektorzy Skarbowi, a w gminach ponad 20 000 mieszkańców zarządy miast.

§ 5

Kwoty zapomóg dla emerytów byłych polskich poczt, telefonów i telegrafów ustala i wypłaca Niemiecka Poczta Wschodu, a dla emerytów byłych polskich kolei państwowych Kolej Wschodnia.

§ 6

Kwoty zapomóg dla emerytów związków samorządowych ustalają i wypłacają związki samorządowe.

Uregulowanie przejściowe

§ 7

(1) Aż do ustalenia przez Izbę Rent w Warschau (w Warszawie) kwot zapomóg dla emerytów będących pod jej opieką, upoważnia się Inspektorów Skarbowych lub zarządy miast — patrz § 4 ust. 2 — do wypłaty uprawnionym do odbioru według § 1, zamieszkałym w ich

okrebie a udowadniającym wiarogodnie swe uprawnienie do odbioru, zaliczek na poczet zapomogi. Zaliczki nie mogą przewyższać kwot zapomóg, wynikających z § 2.

(2) Niemiecka Poczta Wschodu, Kolej Wschodnia i związki samorządowe wydają konieczne zarządzenia w zakresie ich właściwości według §§ 5 i 6.

Finansowanie wydatków na zapomogi

§ 8

Środki potrzebne na zapomogi ponoszą

dla urzędników zarządów poczt i kolei budżety tychże zarządów,

dla urzędników związków samorządowych

budżety związków samorządowych,

dla urzędników byłych polskich monopolów państwowych

budżet Generalnej Dyrekcji Monopolów w Generalnym Gubernatorstwie,

dla innych byłych polskich urzędników państwowych i wojskowych zawodowych

Budżet Generalnego Gubernatorstwa. Postanowienia karne

§ 9

(1) Kto celem uzyskania zapomogi podaje fałszywe dane, podlega karze ciężkiego więzienia na czas nie krótszy od lat 3. Pomocnika ukarze się jak sprawcę.

(2) Dla zawyrokowania właściwy jest Sąd Specjalny.

Przepisy końcowe

§ 10

Dla byłych polskich urzędników czynnych, nie zatrudnionych ponownie w Generalnym Gubernatorstwie, ma miejsce wsparcie w ramach publicznej opieki.

§ 11

Przepisy potrzebne dla wykonania niniejszego rozporządzenia wyda Kierownik Wydziału Finansów przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

Krakau, (Kraków) dn. 9 grudnia 1939 r.

Generalny Gubernator

dla okupowanych polskich obszarów
Frank

Rozporządzenie Generalgubernatora o dopuszczeniu do ruchu pojazdów mechanicznych w Generalnym Gubernatorstwie.

Verordnung.

über die Zulassung von Kraftfahrzeugen im Generalgouvernement.

Vom 23. November 1939.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die

Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzblatt I S. 2077) verordne ich:

§ 1.

Kraftfahrzeuge (Personenkraftwagen, Lastkraftwagen mit oder ohne Anhänger, Krafttrader mit oder ohne Beiwagen),

Z treści niemieckiej Białej Księgi

(Ciąg dalszy).

Polska zapiera się w Genewie traktatu o opiece nad mniejszością narodową.

Oczekiwanie, że przez to porozumienie położenie Niemców w Polsce ulegnie poprawie okazało się w znacznej mierze płożone. Biała Księga przytacza cały szereg sprawozdań generalnego konsula w Katowicach i konsula w Toruniu, które coraz to nowsze nadużycia ujawniały. Zastosowanie parcelacji do majątków przeważnie znajdujących się w posiadaniu niemieckim, przeszkadzanie w życiu stowarzyszeń niemieckich i w niemieckich zebraniach, walka przeciwko niemieckim szkołom, zakazy pokazów artystycznych. W końcu doniósł konsul w Genewie urzędowi dla spraw zagranicznych, że Polska zamierza jednostronnie wypowiedzieć traktat o mniejszości narodowej.

13-go września przez deklarację Becka na zebraniu Ligi Narodów fakt ten został dokonany. Anglia i Francja ograniczyły się jedynie do przeciwstawienia polskiemu postępowaniu obowiązujący stan prawny, według którego zobowiązania Polski wynikające z traktatu o

mniejszościach tak samo jak dotychczas tak i nadal pozostały aktualne.

W każdym razie Sir John Simon wskazał, że traktat ten był przesłanką do wytyczenia granic, które w Wersalu Polsce zostały przyznane.

Niemcom Polska w dniu mowy Becka w Genewie dała pewne przyrzeczenia. Posłowi w Warszawie zapewniali Beck, że Polska przeciwstawia się tylko przeciw mieszaniu się Genewy w jej sprawy „ale to wszystko nienależy do czynienia z niemiecką mniejszością”. Prawa mniejszościowe podług konstytucji polskiej nie są martwą literą. Poza to ma on nadzieję, że stosunki pomiędzy mniejszością i narodem tworzącym państwo poprawią się. Ale o tem mowy nie było. Przeciwnie, sprawozdania konsularne o ucisku Niemców wzmagaly się. Rząd Rzeszy niedwuznacznie podał ambasadorowi polskiemu do wiadomości, że ten stan rzeczy uważa za poważny.

A w odpowiedzi: Niezliczone nowe wypadki teroru, wywłaszczanie, usiłowany sabotaż stosowany przez polskie urzędy, zamordowanie niemieckiego chłopca Rieck'a w poznańskim. Zdarze-

nie, które miało miejsce w Gdyni, dało ministrowi spraw zagranicznych powód do poważnego ostrzeżenia.

Rydz-Śmigły zapomniał: Kierunek, nadany przez Piłsudskiego, zostanie utrzymany.

Beck, którego ambasador niemiecki odwiedził 18-go listopada, oświadczył, że nie jest o tych wypadkach poinformowany i wyraził tylko w ogólnikowych zwrotach uholewanie. Spowodował jednak, że ambasador mógł się rozmówić z Rydzem-Śmigłym.

Dokument Nr. 69.

Niemiecki ambasador w Warszawie do Urzędu spraw zagranicznych.

Telegram

Warszawa, 26 listopada 1936.

Marszałek Rydz-Śmigły przyjął mnie wczoraj w obecności ministra spraw zagranicznych. Przekazałem pozdrowienia Führera i Kanclerza Rzeszy i zakomunikowałem następnie te same wywody jak w rozmowie z panem Beckiem w dniu 18 listopada.

Marszałek dał wyraz przekonaniu swojemu jak wielce go interesuje rozwój Niemiec, które mają to szczęście, że posiadają wielkiego wodza. Co się tyczy stosunków niemiecko-polskich, to podziela zapatrywania Führera i Kanclerza Rzeszy o wielkim znaczeniu jakiego ma układ z roku 1934 dla porozumienia się

die nach dem 31. Januar 1940 auf öffentlichen Wegen und Plätzen in Betrieb gesetzt werden sollen, müssen durch die Zulassungsstellen zum Verkehr zugelassen sein und ein amtliches Kennzeichen haben.

§ 2.

Die Zulassung und die Erteilung eines amtlichen Kennzeichens sind bei der Zulassungsstelle zu beantragen. Soweit es sich um bereits im Betrieb befindliche Fahrzeuge handelt, sind die alten Fahrzeugpapiere vorzulegen.

§ 3.

Zulassungsstelle ist:

- für Behördenfahrzeuge der gesamten Verwaltung des Generalgouverneurs das Amt des Generalgouverneurs, Abteilung Innere Verwaltung,
- für Fahrzeuge der SS., Polizei und Wehrmacht die jeweils hierfür zuständige Dienststelle,
- im übrigen der Kreishauptmann, in den Stadtkreisen der Stadthauptmann.

§ 4.

Die amtlichen Kennzeichen müssen mit dem Dienstsiegel der Zulassungsstelle versehen sein. Über die erfolgte Zulassung ist ein Kraftfahrzeugschein zu erteilen. Dieser ist beim Betrieb des Kraftfahrzeuges stets mitzuführen.

§ 5.

(1) Mit dem 31. Januar 1940 endet die Zulassung aller im Betriebe befindlichen Kraftfahrzeuge und Anhänger, soweit deren Eigentümer den Sitz im Bereiche des Generalgouvernements haben.

(2) Ausnahmen bestimmt der Generalgouverneur.

§ 6.

(1) Wer auf öffentlichen Wegen und

Plätzen ein Kraftfahrzeug führt, das nicht von der zuständigen Behörde zum Verkehr zugelassen ist, wird mit Geldstrafe oder Gefängnis bestraft.

(2) Die gleiche Strafe trifft den Halter und Eigentümer eines nicht zum Verkehr zugelassenen Kraftfahrzeuges, wenn er dessen Gebrauch auf öffentlichen Wegen oder Plätzen gestattet oder leichtfertigerweise ermöglicht.

§ 7.

Wer auf öffentlichen Wegen oder Plätzen ein zugelassenes Kraftfahrzeug führt, ohne den Kraftfahrzeugschein bei

ROZPORZĄDZENIE

o dopuszczeniu do ruchu pojazdów mechanicznych w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 28 listopada 1939 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führera i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych polskich obszarów z dnia 12 października 1939 r. (Reichsgesetzbl. I S. 2077, Dziennik Ustaw Rzeszy Niemieckiej I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Pojazdy mechaniczne (samochody osobowe, ciężarowe z wozem przyczepnym lub bez przyczepki, motocykle z przyczepką lub bez przyczepki), mające kursować po dniu 31 stycznia 1940 r. na publicznych drogach, winne być dopuszczone do ruchu przez urzędy, udzielające dopuszczenia, i zaopatrzone w urzędowy znak.

§ 2

O dopuszczenie do ruchu i udzielenie znaku należy wnieść podanie do urzędu dopuszczenia. Jeżeli chodzi o samochody

sich zu haben, wird mit Geldstrafe oder mit Gefängnis bestraft.

§ 8.

Zur Aburteilung der Vergehen nach §§ 6 und 7 ist das Sondergericht zuständig.

§ 9.

Die zur Durchführung dieser Verordnung erforderlichen Vorschriften erlässt der Leiter der Abteilung Innere Verwaltung im Amt des Generalgouverneurs. Krakau, den 23. November 1939.

Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete
Frank

już będące w ruchu, należy przedłożyć dotychczasowe papiery samochodowe.

§ 3.

Dopuszczenia do ruchu udziela:

- dla pojazdów władz całkowitego zarządu Generalnego Gubernatorstwa — Urząd Generalnego Gubernatora, Wydział Spraw Wewnętrznych,
- dla pojazdów SS., Policji i Wojska — Urząd każdorazowo właściwy dla tego,
- dla innych — Starosta, a w powiatach miejskich — Starosta Miejski.

§ 4.

Znaki urzędowe winny być zaopatrzone w urzędową pieczęć urzędu, udzielającego dopuszczenia do ruchu. W razie udzielenia dopuszczenia do ruchu, należy wydać świadectwo samochodowe. Przy jazdach pojazdem mechanicznym należy mieć zawsze przy sobie wymienione świadectwo.

§ 5.

(1) Z dniem 31 stycznia 1940 r. kończą się dopuszczenia do ruchu wszystkich

obu sąsiednich narodów i ponadto dla pokoju Europy. On także ubolewa, że dodatni wpływ, jaki miała polityka porozumienia na utworzenie się myśli politycznej w obu krajach w ostatnich miesiącach, uległ pogorszeniu. Ale jest on przekonany, że chodzi tu tylko o zjawisko przejściowe. Wpływ na prasę jest, niestety, ograniczony. Będzie się jednakże robiło co możliwe, a zresztą może on zapewnić, że rząd w żaden sposób nie ulegnie wpływom prasy opozycyjnej. Co się tyczy Gdańska to Polska nic innego nie żąda, jak tylko żeby jej interesy nie zostały uszczuplone. Jeżeli sprawy będzie się traktować z tego punktu widzenia, to, jego zdaniem, nie będzie trudne w poszczególnych kwestiach osiągnięcie takiego załatwienia, któreby zadowolilo i Gdańsk i Polskę.

Przy tem prosił mnie, bym Führera i Kanclerza Rzeszy zapewnił, że trzyma się on linii wytyczonej, wytkniętej przez marszałka Piłsudskiego i jest zdecydowany w dalszym ciągu prowadzić politykę porozumienia.

Mollke.

Uciążliwa walka o deklarację mniejszości.

Rok 1937 wypełniony jest rozmowami o niemiecko-polskim układzie o małej

szościach narodowych, przez który miała być nareszcie stworzona silna podstawa do omówienia tej kwestji i zabezpieczenia niemieckiej grupy narodowościowej. Gdy Beck 20-go stycznia 1937 r. odwiedził ministra spraw zagranicznych Rzeszy, wskazał minister na wpływający wkrótce termin układu genewskiego o Górnym Śląsku, który zapewniał jedność gospodarczą obu części tego obszaru, jak i ochronę mniejszości po obu stronach. Beck oświadczył swą gotowość do pertraktacji o nowej umowie.

Bardzo prędko okazało się, że Polacy myśleli jedynie o częściowym załatwieniu spraw gospodarczych, ale traktat o mniejszościach odrzucili.

„Otwarte nieporozumienie“.

Dokument Nr. 87.

Minister spraw zagranicznych Rzeszy do niemieckiego ambasadora w Warszawie.

Rozporządzenie

Berlin, 28 maja 1937.

Powołując się na ustne omówienie kwestji mniejszościowej podczas Pana ostatniej bytności w Berlinie, proszę Pana sprawę tę jaknajprędzej odnowa wobec pana Becka ustnie poruszyć.

Gdyby pan Beck podczas rozmowy układy traktatowe tego lub innego rodzaju nie tylko miał znów a limine od-

rzucić, lecz nawet zaprzeczyć dalszej ważności międzynarodowych zobowiązań Polski, w takim razie proszę wobec niego z naciskiem skonstatować, że w takim razie w tej ważnej kwestji pomiędzy obu rządami powstało otwarte nieporozumienie. Pan mógłby jedynie mieć nadzieję, że rzeczywisty los niemieckiej mniejszości w Polsce tak się ukształtuje, że z tego fundamentalnego nieporozumienia nie powstanie zachwianie się stosunków niemiecko-polskich. Zresztą musiał by Pan naturalnie dalszą decyzję zachować do rozstrzygnięcia rządowi Rzeszy. Sprawozdania o przebiegu pańskiej interwencji oczekuję z szczególnem zainteresowaniem.

Frh. von Neurath.

Ambasador niemiecki wręczył następnie 1 czerwca memorandum, w którym powtarzały się znane zażalenia, które już od 18 lat obciążały stosunki niemiecko-polskie: wywłaszczenie niemieckiej własności, utrudnianie stosunków szkolnych i zrabowanie placówek pracy, bojkot niemieckich przemysłowców i kupców i przytem wskazano na to, że takie postępowanie musi wywołać represję ze strony niemieckiej, jeżeli nie nastąpi gruntowna zmiana. Beck zdecydował się teraz do małego odwrotu.

(dalszy ciąg nastąpi).

znajdujących się w ruchu pojazdów mechanicznych i wozów przyczepnych, o ile właściciel ma siedzibę w obrębie Generalnego Gubernatorstwa.

(2) Na wyjątki zezwala Generalny Gubernator.

§ 6.

(1) Kto na publicznych drogach i placach prowadzi pojazd mechaniczny, nie dopuszczony przez właściwy urząd do ruchu, podlega karze grzywny lub więzienia.

(2) Tej samej karze podlega właściciel nie dopuszczonego do ruchu pojazdu mechanicznego i ten, kto posługuje się takim, jeżeli pozwolił na używanie tegoż na publicznych drogach i placach lub używanie przez lekkomyślność umożliwił.

§ 7.

Kto na publicznych drogach lub placach prowadzi dopuszczony do ruchu pojazd mechaniczny, nie mając przy sobie świadectwa samochodowego, podlega karze grzywny lub więzienia.

§ 8.

Właściwy dla zawyrokowania wyroków przeciwko §§ 6 i 7 jest Sąd Specjalny.

§ 9.

Przepisy konieczne dla wykonania niniejszego rozporządzenia wyda Kierownik Wydziału Spraw Wewnętrznych przy Urzędzie Generalnego Gubernatora. Krakau, dnia 28 listopada 1939 r.

Generalny Gubernator

dla okupowanych polskich obszarów
Frank

Sprawy opałowe.

Obecny stan zaopatrzenia m. Radomia w węgiel i drzewo. Konieczność oszczędzania (25—50 proc.) materiałów opałowych. Wskazówki racjonalnego palenia w piecach mieszkaniowych i kuchennych.

(dalszy ciąg)

3) Na rozpaloną podpałkę zrzucić węgiel szufelką przez drzwiczki nadrusztowe, lub o ile ich nie ma, przez nadrusztowy ctwór w płycie równo po całym ruszcie. Po zrzuceniu paliwa drzwiczki górne powinny być stale zamknięte.

4) Węgiel zarzucany być powinien w kawałkach wielkości jaja, torf wielkości małej pięści i pokrywać mały ruszt. Przy zarzucaniu kawałków większych przez szpary między kawałkami paliwa wpada dużo zbytecznego powietrza, które tylko odbiera od spalin wytworzone ciepło i wynosi do komina.

4) Przed zarzucaniem nowej dawki paliwa, należy rozżarzoną przesunąć w kierunku kanału (ku progowi), a na zwolnione miejsce dosypać świeżą dawkę. Przy miale węglowym należy rozsunąć z góry żar i w wyrwę zasypać równo miału, w razie bowiem całkowitego zrzucania warstwy żaru dawkę świeżego mialu, wytwarza się bardzo obfite dymienie z wydzielaniem sadzy, a nawet mogą nastąpić wybuchy gazów.

6) Aby utrzymać stale równe gotowanie i pieczenie, należy od czasu do czasu poruszać miejsca ciemniejsze i usunąć z pod żaru żużel, o ile się utworzył.

Bardzo ważną sprawą dla zaoszczędzenia opału jest utrzymywanie go na ruszcie w odpowiedniej grubości około 10-12 cm, i aby od powierzchni nałożonej warstwy do płyty kuchennej pozostawała jeszcze w przybliżeniu, taka sama wysokość.

Ruszt kuchenny powinien znajdować się pod płytą na głębokości 20 do 25 cm, na nim warstwa węgla, a nad nią powinna pozostawać przy paleniu wolna przestrzeń od 10 do 15 cm wysokości, wystarczająca dla wytworzenia energicznego procesu palenia właśnie w samym palenisku i dalej nad niezbędnym progiem, oddzielającym komorę paleniskową od kanału spalinowego.

Jeżeli światło w popielniku zaczyna słabnąć dowodzi to, że albo warstwa opału bezpośrednio nad rusztem jest spalona, albo górna nie obniżyła się należyście, lub też że przeloty w ruszcie są częściowo zapełnione żużlem. W obu tych wypadkach

ALEKSANDER DUMAS
(Ojciec)

30

Kobieta o aksamitnym naszyjniku

P o w i e ś ć

Rozdział XII. — Portret

(Dalszy ciąg).

— O! macie słusność — rzekła Arsenia — tak, jestem piękna, bardzo piękna. Teraz, idźmy dalej.

— Jakto dalej, w czym? — zapytał Hoffman.

— A no, co do stroju bachantki.

Hoffman zaczynał rozumieć.

— O! Boże mój! — szepnął — Boże!

Arsenia uśmiechając się, ściągnęła płaszcz purpurowy, który zatrzymał się tylko na jednej szpilce, której nie mogła dosięgnąć ręką.

— Pomóżcie mi — odezwała się niecierpliwie — czyż znowu mam wołać Eucharys?

— Ano — rzekł młodzieniec oddychając.

— Ale — odezwała się Arsenia — sądzicie, że dobrze będzie tej tygrysięj skórze na owej długiej sukni muslinowej? Ja myślę, że nie. On wreszcie chce bachantki prawdziwej; nie takiej, jakiej widują w teatrze, ale takiej, jakie na obrazach swych przedstawia Carraccio i Albano.

— Ależ na tych obrazach bachantki są nagie! — zawołał Hoffman.

— On też chce i mnie mieć taką, a skórą tygrysią udrapujcie mnie, jak się podoba, to wasza rzecz.

Żądanie wyrażonem było tonem tak spokojnym i zimnym, że Hoffman rzucił się w tył, oblema rękami przyciskając czoło.

— Dobrze, dobrze — wykrztusił — przebacz mi, pani, ja szaleję.

— W istocie, — rzekła.

— Powiedz mi pani prawdę! — zawołał Hoffman — dlaczegoś mnie wezwała? powiedz, powiedz!

— Dlatego, żebyście zrobili mój portret, nic więcej.

— Tak, to prawda — odrzekł — masz pani słusność; poto tylko, ażebym zrobił portret, nic więcej.

I gwałt zadając sobie, Hoffman założył płótno na stalugę, wziął paletę i począł szkicować upajający obraz, jaki miał przed oczyma.

Lecz artysta zawiele liczył na swoje siły. Widząc rozkoszny model pozujący, nie tylko w swej płomiennej rzeczywistości, ale jeszcze odbity tysiącem luster buduaru; zamiast jednej Erygony, znalazłszy się w pośrodku dziesięciu bachantek, spostrzegając nareszcie każde zwierciadło, powtarzające ten upajający uśmiech, falowanie tej piersi, którą pazury pantery okrywały tylko w połowie — uczuł, że żądają od niego czegoś ponad siły ludzkie. Rzucił więc paletę i pędzel, podskoczył ku pięknej bachantce i wycisnął na jej ramieniu pocałunek, w którym było tyle szalu, ile miłości.

Lecz w tejże samej chwili drzwi się otworzyły i nimfa Eucharys wpadła do buduaru krzycząc:

— On! on! on!

To mówiąc, rozwiązała wstęgę podtrzymującą w kibici suknię Arsenii, odjęła spinak od szyi, tak, iż szata spuszczała się z jej pięknego ciała, pozostawiając je nagie w miarę spadania z ramion ku nogom.

tak górną warstwę opału jak i ruszt, należy pogrzebaczem doprowadzić do porządku.

7) Przy spalaniu mialu węglowego w piecach kuchennych, co jest bardziej wskazanym, aniżeli w piecach mieszkaniowych, mial powinien być narzucony do paleniska w małych dawkach najwyżej pół kilograma i jaknajrównomierniej po całej powierzchni rusztu.

Przy opalaniu kuchni, gdzie podtrzymuje się ogień bez przerwy kilka a nawet kilkanaście godzin, trzeba zawsze o tym pamiętać, ażeby na warstwę rozżarzonego węgla na ruszcie nie narzucać świeżej dawki paliwa w większej ilości. Wywołuje to bowiem nie tylko wybuchy, ale jest przyczyną stałych strat w opale.

Prawidłowe spalanie przy wykorzystaniu mialu węglowego tym szkodliwym następstwom zapobiegnie, przy przestrzeganiu jednak następującego sposobu postępowania.

Z chwilą kiedy potrzeba narzucić do paleniska świeżą dawkę węgla, należy warstwę paliwa z przedniej części rusztu przesunąć w stronę kanału ogniowego o tyle, ażeby swobodna powierzchnia rusztu wynosiła jedną trzecią całkowitej jego długości. Równocześnie ruszt, o ile jest założony popiołem lub żużlem, trzeba dobrze oczyścić. Na tę swobodną powierzchnię rusztu narzuca się najpierw węgiel w postaci kostki lub orzecha w ilości od $\frac{1}{4}$ do $\frac{3}{4}$ klg., poczem dopiero nasypuje się samego mialu w stosunku mniej więcej 50% do ilości węgla narzuconego.

W tych warunkach płomienia się nie tłum, a przy wysokiej temperaturze paleniska najpierw mial a następnie węgiel ulegają rozkładowi. Ponieważ zbyt drobny mial i suchy mial w chwili narzucenia go na ruszt może się raptownie zapalić, lepiej więc mial przed narzuceniem zwilżyć nieco wodą.

Należy nadmienić, że w zwykłych paleniskach kuchennych, gdzie ruszt znajduje się na nieznacznej głębokości od płyty, spalać można tylko nieznaczną ilość mialu. Dla osiągnięcia więc lepszych wyników należałoby ruszt odpowiednio obniżyć, a zmniejszyć nieco jego szerokość.

W paleniskach pieców, ogrzewanych przy wykorzystaniu posiadanego mialu węglowego, postępuje się w podobny sposób, lecz mial w nich można spalać stosunkowo w mniejszych ilościach, przyczem paleniska muszą mieć większą powierzchnię, ściślej ograniczoną ścianami z cegły ogniotrwałej i pozbawioną tak zwanych martwych powierzchni.

Jednym z najważniejszych warunków, przy których mial na rusztach raskich spalać można, jest dobry ciąg komina. W przeciwnym razie spalanie mialu będzie bardzo utrudnione i obawa wybuchów nie wyłączona.

— Najlepiej posiadany mial starać się spalać w piecach kuchennych w małych ilościach, a nie używać go do opalania pieców mieszkaniowych.

— W zabiegach o oszczędzaniu paliwa nie należy pomijać żadnej sposobności,

np. naczynia kuchenne korzystne jest, o ile to możliwe, zapuszczać w otwory, by większe powierzchnie dogrzewane były płomieniem i spalinami (nie na tyle jednak, by się opierały na paliwie lub na dnie kanału). Wtedy szybciej ogrzewa się wartość naczynia. W tym celu robią naczynia stożkowe, np. sagany po wsiach, lub z wystającą obrączką na odpowiedniej wysokości, która osiada w otworze, jak na Pomorzu.

Okres palenia w kuchni należy możliwie przystosować do pory spożycia, by nie trzeba było podtrzymywać ognia pod gotowem już jedzeniem. W razie jednak oczekiwania z gotowym obiadem należy zmniejszyć ogień, o ile tylko można, przez przymknięcie drzwiczek popielnikowych lub zasuw.

Dla zupełnego wygaszenia ognia w kuchni powinno się odpowiednio przysunąć szyber i zamknąć szczelnie tak dolne, jak i górne drzwiczki.

W razie braku węgla do opalania pieców i kuchen dobry jest koks, torf lub drzewo. Wartość opałow drzewa jest średnio dwa razy mniejsza od węgla; różne gatunki torfu w zależności od pochodzenia stopnia wilgoci i sposobu przygotowania mają wartość ciepłotną od 2500 do 3800 ciepłotek. Powyższym stosunkiem wartości opałowej drzewa i torfu do węgla (węgiel od 5000 do 7700 jedn. ciepł., koks z gazowni od 6500 do 7000 jednostek ciepła; drzewo o 45% wody świeżo ścięte 2178 j. c., natomiast drzewo wysuszone na

— Oh! — zawołał Hoffman padając na kolana — to nie jest śmiertelna, to bogini!

Arsenia nogą odrzuciła płaszcz i suknie. Potem biorąc skórę tygrysią:

— Dalejże — odezwała się — cóż robimy z tem wszystkim? Pomóżże mi, obywatelu artysto, nie mam zwyczaju ubierać się sama.

Naiwna tancerka nazywała to ubieraniem.

Hoffman podszedł chwiejający się, pijany, ośniony, wziął skórę tygrysią, zaplął jej złotiste pazury na ramieniu bachantki, posadził ją, a raczej położył na kaszmirowem łożu, gdzie udeś by była mogła, za statuetę z marmuru paryjskiego, gdyby oddech nie podnosił jej łona, gdyby uśmiech nie otwierał jej ust.

— O, tak! Piękna, piękna, piękna — szeptał Hoffman.

I zakochany biorąc górę nad artystą, padł na kolana, ruchem szybkim, jak myśl, ujął rękę Arsenii i okrył pocałunkami.

Arsenia cofnęła rękę ze zdziwieniem raczej niż z gniewem.

— Cóż to robisz, obywatelu? — zapytała młodzieńca.

W tejże samej chwili, nim zdążył przyjść do siebie, Hoffman, pchnięty przez obie kobiety, znalazł się za buduarzem, którego drzwi zamknęły się za nim. I na ten raz, istotnie szalony miłością, zazdrością i gniewem, chwilejąc się przeszedł przez salon, zsunął się po poręczu raczej, niż zszedł po schodach i sam nie wiedząc kiedy, znalazł się na ulicy, pozostawiając w buduarze Arsenii pędzle, pudełko z farbami i paletę, co nie znaczyło nic, ale zarazem i kapelusz, co mogło znaczyć wiele.

Rozdział XIII. — Kusiciel.

Co stan Hoffmana czyniło jeszcze okropniejszym, do boleści dodając upokorzenie, to że oczywiście nie był wezwany

przez Arsenię, jako człowiek, na którego zwróciła uwagę w teatrze, ale poprostu jako malarz, jako machina do portretowania, jako zwierciadło, odbijające przedstawione mu przedmioty. Stąd ta niedbałość Arsenii w spuszczeniu jednego po drugim swych ubrań wobec niego; stąd to zdziwienie, gdy całował jej rękę; stąd ten gniew, gdy wśród pocałunków powiedział, że ją kocha.

Jakież nie było to szaleństwem ze strony prostego studenta niemieckiego, który przybył do Paryża z 300 lub 400-u talarami, sumą niedostateczną do opłacenia kobierca z jej przepokoju, wzdychać do modnej tancerki, do dziewczyny, utrzymywanej przez marnotrawnego i lubieżnego Dantona? Kobieta tej nie wzruszał dźwięk jego słów, ale wzruszał ją dźwięk złoty kochankiem jej nie był ten, co więcej kocha, lecz ten, co najwięcej płacił. Gdyby Hoffman miał więcej pieniędzy, niż Danton, to Dantona wyrzucenoby za drzwi przy nadejściu Hoffmana.

Tymczasem rzeczą najwidoczniejszą było to, że Hoffmana wyrzucono za drzwi dla Dantona.

Hoffman udał się drogą do swego pokoiku, pokorniejszy i smutniejszy, niż zwykle.

Dopóki nie znalazł się wobec Arsenii, miał nadzieję; ale co widział, to lekceważenie go, jako człowieka, ten zbytek, w jakim zobaczył piękną tancerkę, — wszystko to bez zdobycia się na jakąś sumę szaloną, niesłychaną, czyli bez cudu, uniemożliwiało młodzieńcowi nawet nadzieję posiadania.

Wrócił też zgnębiony. Szczególne uczucie, jakiego doznawał dla Arsenii, czysto zmysłowe, w jakim serce nie miało udziału żadnego, uczucie to obawiało się dotąd pożądliwości, drażnienia, gorączkę.

(D. c. n.)

Aufruf.

Im Benehmen mit den militärischen Dienststellen der Deutschen Wehrmacht fordere ich hiermit alle deutschen, polnischen und jüdischen Einwohner des Kreises Grojec auf, bei den nächst erreichbaren Dienststellen der Deutschen Wehrmacht zu melden, wo Waffen oder Munition der deutschen oder polnischen Wehrmacht vergraben sind oder versteckt gehalten werden.

Gleicherweise wird jeder Einwohner des Kreises dringend aufgefordert Munition und Waffen (Gewehre, Revolver, Maschinengewehre, Jagdgewehre, Tesching, Geschütze oder Teile derselben), die sich noch im Besitze von Zivilpersonen befinden, schnellstens einer militärischen Dienststelle oder dem Landrat zur Kenntnis zu bringen.

Hohe Geldprämien- oder auf Wunsch auch Salz, Petroleum oder Kohle- werden dem zugesichert, der zweckdienliche Mitteilungen den deutschen Behörden mit so genauen Angaben zur Meldung bringt, dass die Waffen pp. gefunden werden.

Strenge Geheimhaltung seines Namens wird jedem zugesichert, der Meldung macht.

FELDKOMMANDANTUR.

O d e z w a.

W porozumieniu z wojskowymi placówkami Niemieckiej Siły Zbrojnej, wzywam niniejszem wszystkich mieszkańców powiatu grójeckiego, aby zgłaszali w najbliższej placówce Niemieckiej Siły Zbrojnej, gdzie znajduje się *zakopana* lub też *ukryta* broń lub amunicja polskiego lub niemieckiego wojska.

Tak samo wzywa się każdego mieszkańca powiatu, aby bezzwłocznie podał do wiadomości placówce wojskowej, lub też Landratowi, o amunicji i broni (karabinach, rewolwerach, karabinach maszynowych, strzelbach myśliwskich, króciaczach działach lub też o tychże częściach), które znajdują się jeszcze w posiadaniu *osób cywilnych*.

Temu, który udzieli Władzom Niemieckim tak skutecznych w tej sprawie wiadomości, że na ich podstawie broń i t. p. zostanie znaleziona, przyrzeka się wysokie nagrody pieniężne lub też na życzenie sól, naftę lub węgiel.

Jednocześnie zapewnia się każdemu donoszącemu ścisłą tajemnicę jego nazwiska.

FELDKOMMANDANTUR.

powietrza o 20 proc. wody 3440 j c.) zawsze kierować się należy przy porównywaniu ceny rynkowej tych gatunków paliwa, nim zdecydować się na zakup drzewa lub torfu.

Drzewo i torf powinny być suche, gdyż wilgoć mokrego paliwa sprzedawanego na wagę, kosztuje to samo, co jego część palna, odbiera zaś przy parowaniu ciepło i utrudnia palenie. Tym paliwem palić można i w piecach, i kuchniach, przystosowanych do węgla, lecz trzeba przygotować się na mniejsze wyzyskanie ciepła, niż z węgla i koksu, gdyż w ognisku powinno być od razu więcej torfu lub drzewa, niż węgla i koksu, bowiem przedewszystkiem odparować trzeba wilgoć, t. j. wodę zawartą w każdej świeżej dawce, żarem rozpalonej dolnej warstwy; poczem zacznie

się odgazowywanie i wreszcie sam proces palenia.

Bardzo korzystne jest przesypanie torfu drobnym węglem, po za tem drzewo i torf potrzebują do palenia mniejszego depływu powietrza, niż węgiel, a więc korzystniej kierować je przez grubszą warstwę paliwa. Dlatego też palenisko do torfu i drzewa powinno być głębsze i wogóle większe, niż do węgla, w razie dłuższego lub stałego opalania tym paliwem, jak np. na wsi lub w miasteczkach, stanowczo należy pogłębić ruszt o 10 do 15 cm., by odległość od płyty kuchennej wynosiła 30 do 40 cm. Drzewo powinno być porąbane na polanka długości takiej, jak sam ruszt; na podpałkę i do pieczenia w piecyku używać lepiej drzewo żywiczne (iglaste), do gotowania twardsze, liściaste (dąb, grab); polanka układać należy na ruszcie równo, ściśle, jedno na drugim.

(dokończenie nastąpi)

WEZWANIE.

Polski Czerwony Krzyż, jako instytucja, opiekująca się losem jeńców, łącznie z Komitetem Pomocy Ludności Polskiej w Radomiu zwracają się do wszystkich sfer społeczeństwa z wezwaniem, aby w czasie jaknajkrótszym złożyło potrzebną ilość ciepłej bielizny i skarpet dla ułatwienia jeńcom polskim przetrwania zimy.

Ofiary w naturze, gotówce i datki zbierać będą za pokwitowaniem osoby upoważnione przez P. C. K.

Powyższe dary przyjmowane będą codziennie w lokalu P. C. K., Plac 3 Maja 8 za pokwitowaniem w godzinach: od 10 do 13 i od 16 do 18.

P. C. K. i K. P. L. P. w Radomiu.

Radom, dn. 21 grudnia 1939 r.

Genehmigt: Stadthauptmann

SCHWITZGEBEL

S. A. Gruppenführer.

Landratura (Starostwo) w Radomiu podaje do wiadomości, że dni **przyjęć są wyłącznie we WTORKI i PIĄTKI od godz. 10 do 13.**

W innych dniach i godzinach strony bezwzględnie załatwiane nie będą.

Firma chrześcijańska. 26—0

Podania — prośby

do władz urzędowych, przepisowe, język niemiecki. Pierackiego 29—3.

Mieszkańcy m. Radomia, którzy w listopadzie i grudniu r. b. posiedzieli w mieszkaniach, proszeni są o podanie urzędowi pocztowemu przy ul. Małczewskiego adresów nowych mieszkań, celem umożliwienia doręczania im korespondencji.

Unieważniam

zagubiony dowód osobisty —
RYBSKI STANISŁAW. 1—1

Skargi, reklamacje

PRZEPISOWE.

JEZYK NIEMIECKI.
Pierackiego 29—3. 17—0

Zwolnienia jeńców i poszukiwanie zaginionych w Niemczech i Sowietach. Zezwolenia na handel z Łodzią. Rozkładanie, umorzenie podatków. *Przepisowo po niemiecku.* Felicja Gralikowska, Żeromskiego 36. 1—5

PROŚBY o zwolnienie jeńców z niewoli poszukiwanie zaginionych, zezwolenia na handel z Łodzią, kupno-sprzedaż domów, o pracę, rozkładanie, umorzenie podatków. *Przepis. po niemiecku.* Felicja Gralikowska—Żeromskiego 36.

Pokoju umeblowanego

z wygodami i pościelą poszukuję.
Wiadomość w Redakcji „Kurjera” 1—2

Z Nadarzyc — pow. Września—Poznańskie—MATKA MASŁOWSKA prosi o podanie miejsca zamieszkania syna Romana pod adresem Redakcji „Kurjera Radomskiego”. Inne Redakcje proszone są o podanie tej treści 1—0

Chiromantka

wróży z rąk, kart—Piłsudskiego 13 m. 7, parter, prawa oficyna. 1—2

Reklamacje — skargi.

Podania — polskie i niemieckie.
Żeromskiego 2 sklep Piotr Pułka.

Komisowy sklep nowo utworzony, je-dyny w Radomiu, przyjmuje do komisowej sprzedaży, kupuje, sprzedaje furę, garderobe, zegarki, nakrycia stołowe, dywany, bieliznę i t. p. Jadwiga Paschalska-Prokopczykowa. Plac 3-go Maja 5. 1—3

Rządca-rolnik

(Poznańczyk) z praktyką długoletnią szuka posady KASJERA—PI SARZA PODWÓRZOWEGO. Zgłoszenia do „Kurjera” pod „Rolnik” 1—2

OGŁOSZENIA DROBNE: za słowo 20 gr., OGŁOSZENIA HANDLOWE: cała strona 300 zł., pół str. 175 zł., 1/4 str. 100 zł., 1/8 str. 75 zł., 1/16 str. 50 zł.

1/2 str. 30 zł., 1/4 str. 20 zł., zaofiarowanie pracy 20 gr., poszukiwanie 10 gr. za słowo. — Za treść ogłoszeń wydawnictwo nie odpowiada.

Redakcja i Administracja: R. Moszczeński.

Przyjmuje: Plac 3-go Maja Nr. 1 w K. K. O. od 10 — 13 prócz niedziel i świąt.

Druk i Wydawca Cz. Ostomek, Radom, Żeromskiego 49.